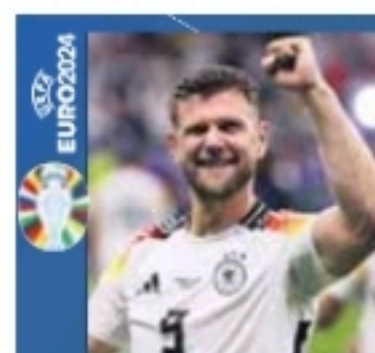

MOTOR FÓRMULA 1

Max Verstappen hi torna, però no ho té tan fàcil

Lando Norris dificulta la tercera victòria seguida del neerlandès al Circuit de Barcelona-Catalunya, amb 125.210 espectadors

Alemanya empata a última hora contra Suïssa i obté el primer lloc

Escòcia queda eliminada i Hongria ha d'esperar

0,5
EUROS

L'ESPORTIU

INFORMACIÓ, OPINIÓ I ANÀLISI

SUCCESSOR D'EL 9

JA HI SOM TOTS

L'ascens de l'Espanyol situa tres catalans a l'elit i acaba de definir els rivals del Girona, que buscarà continuïtat a primera en el curs del debut en la Champions

QUIM PUIG

ESPANYOL

Puado fa la feina

L'equip blanc-i-blau recupera la categoria perduda l'any passat, amb el davanter i el tècnic Manolo González erigits com a herois

FUTBOL

El Barça Atlètic perd a Còrdova (2-1) i es queda sense ascens a segona A

Una llista tancada per a un nou repte

DEFINITS • L'ascens de l'Espanyol completa la llista de vint equips que jugaran a primera la temporada 2024/25

UNA MÉS • El Girona té l'objectiu d'encadenar quatre cursos a l'elit i tindrà el handicap de jugar una tercera competició, fet que li afegirà un desgast molt més elevat

Joel Sebastian
GIRONA

El Girona sap des d'ahir, en plena revetlla de Sant Joan, quins seran els seus dinou rivals a primera. Si bé enguany ja s'ha fet fins i tot el sorteig del calendari, l'ingrés de l'Espanyol permet als blanc-i-vermells saber realment com serà el camí de la seva cinquena campanya en la màxima categoria, en un any en què el repte serà mantenir-se el més aviat possible, per encadenar una quarta temporada a l'elit, el que realment ajuda un club a consolidar el seu creixement. Amés, l'equip dirigit per Michel Sánchez haurà d'aconseguir el gran objectiu immers en tres tornejos per primera vegada en la seva història, i és que, a més de la competició estatal, els gironins també hauran de batallar en la Champions League i, en un tram del calendari dens, en la copa del Rei. El desgast serà gran i donar el màxim nivell cada tres dies setmana rere setmana és a l'abast de pocs clubs europeus i de poques plantilles amb el pressupost que tindran els blanc-i-vermells, un pressupost que creixerà però que continuarà a molta distància de molts rivals.

La comunitat autòno-

Madrid

Amb el Madrid, l'Atlético, el Rayo, el Getafe i el Leganés, és la comunitat més representada

Perd poder

Andalusia ha passat de cinc representants a només tenir-hi el Betis i el Sevilla

Baixa i puja

El Valladolid i l'Espanyol han tornat a l'elit un curs després de perdre la categoria

ma amb més representants a primera serà Madrid, que amb l'ascens del Leganés guanya un cinquè equip juntament amb el Real Madrid, l'Atlético, el Rayo Vallecano i el Getafe. Andalusia ha perdut l'honor de ser qui més clubs tenia a primera, després que els tres equips que van perdre la categoria fossin

tres dels seus cinc equips. L'Almeria, el Granada i el Cadis han deixat ben sols els dos clubs andalusos més consolidats i importants, que són els de la capital, el Betis i el Sevilla.

Entre els equips ascendits hi ha el Valladolid, que ha aconseguit recuperar la categoria un any després de baixar, tot i fer una campanya irregular, amb problemes entre el seu entrenador, Paulo César Pezzolano, i bona part de l'afició, enfrontada per la disparitat d'opinions; a més del Leganés, que torna a la categoria després d'estar a segona els últims quatre anys acabada la seva etapa també de quatre cursos a primera entre el 2016 i el 2020.

Amb la llista de vint equips tancada, és clar que la primera divisió tornarà a ser d'allò més disputada per a tots els equips. A la part alta, els candidats seran els mateixos, i entre ells el Girona no estarà obligat a ser-hi després d'una última campanya inversemblant que va sorprendre tothom. A la part baixa, els acabats de pujar, a més dels que aquesta any han evitat l'infern per poc també batallaran pel mateix, sense oblidar les possibles sorpreses que de vegades solen aparèixer. ■

SÁNCHEZ PIZJUÁN

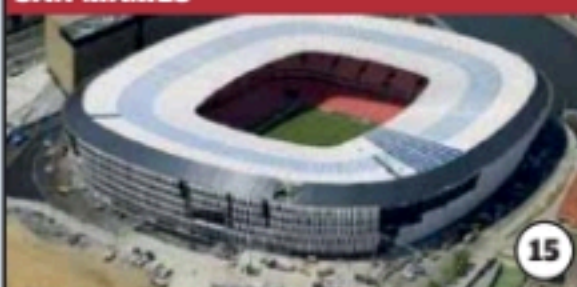
Equip	Sevilla
Capacitat	42.500
Any d'inauguració	1958

MUNICIPAL BUTARQUE

Equip	Leganés
Capacitat	12.454
Any d'inauguració	1998

SAN MAMÉS

Equip	Athletic de Bilbao
Capacitat	53.289
Any d'inauguració	2013

BALÁIDOS

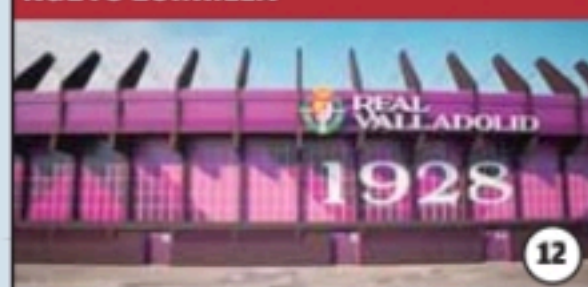
Equip	Celta
Capacitat	29.000
Any d'inauguració	1928

MENDIZORROTZA

Equip	Alavés
Capacitat	19.840
Any d'inauguració	1924

NUEVO ZORRILLA

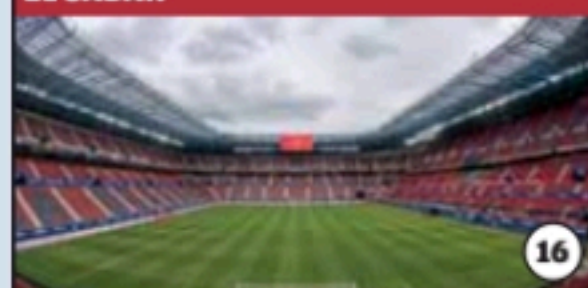
Equip	Valladolid
Capacitat	27.618
Any d'inauguració	1982

REALE ARENA

Equip	Real Sociedad
Capacitat	40.000
Any d'inauguració	1993

EL SADAR

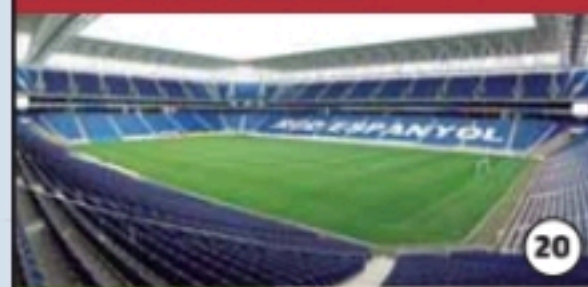
Equip	Osasuna
Capacitat	23.576
Any d'inauguració	1967

ESTADIO GRAN CANARIA

Equip	Las Palmas
Capacitat	32.392
Any d'inauguració	2003

STAGE FRONT STADIUM

Equip	Espanyol
Capacitat	40.000
Any d'inauguració	2009

De nou, tres catalans en la màxima categoria

Amb l'ascens a primera de l'Espanyol, de nou hi haurà tres representants catalans a la màxima categoria. El conjunt periquito ha estat l'últim equip que s'ha afegit a la llista de participants a primera, després de superar l'Oviedo a l'Stage Front Stadium. L'equip de Manolo González ha traçat una trajectòria de menys a més, i és que, amb el tècnic actual no ha perdut cap partit tot i la desesperació d'empatar-ne la majoria. L'equip blanc-

i-blau torna a la màxima categoria, de nou, només una temporada després de perdre la seva posició a l'elit, una fita meritòria que permet a Catalunya recuperar un status amb els mateixos tres equips que el curs 2022/23, 2018/19 i 2017/18. El país també va poder tenir tres representants la campanya 2006/07 amb el Barça, l'Espanyol i el Nàstic, o en la dècada dels vuitanta, setanta i seixanta formant triplet el Barça, l'Espanyol i el Sabadell en vuit temporades diferents. En els

iniciis de la competició Barça i Espanyol també van compartir la màxima categoria amb l'Europa (entre el 1928 i el 1931) o amb el Lleida (1950/51) i el Condal (1956/57).

El sostre de representants catalans a primera divisió va ser el curs 1947/48 i el 1948/49, quan s'hi van reunir els dos clubs més importants de Catalunya, el Barça i l'Espanyol, a més del Sabadell i el Nàstic, una fita que no s'ha repetit i que serà difícil tornar a viure.

MONTILIVI	
	
Equip	Girona
Capacitat	14.600
Any d'inauguració	1970

Els 20 equips de primera de la temporada 2024/25

LLUÍS COMPANYS	
	
Equip	Barça
Capacitat	55.926
Any d'inauguració	1989

MESTALLA	
	
Equip	València
Capacitat	55.000
Any d'inauguració	1923

LA CERÀMICA	
	
Equip	Vila-real
Capacitat	24.891
Any d'inauguració	1923

VISIT MALLORCA ESTADI	
	
Equip	Mallorca
Capacitat	23.142
Any d'inauguració	1999

SANTIAGO BERNABÉU	
	
Equip	Real Madrid
Capacitat	84.744
Any d'inauguració	1947

CIVITAS METROPOLITANO	
	
Equip	Atlético de Madrid
Capacitat	67.000
Any d'inauguració	2017

BENITO VILLAMARÍN	
	
Equip	Betis
Capacitat	52.500
Any d'inauguració	1919

COLISEUM ALFONSO PÉREZ	
	
Equip	Getafe
Capacitat	16.000
Any d'inauguració	1998

VALLECAS	
	
Equip	Rayo Vallecano
Capacitat	14.708
Any d'inauguració	1976

LAS PALMAS

LES APARENCES NO ENGANYEN

NOVA GAMMA TOYOTA C-HR
HYBRID I ENDOLLABLE

FIN A
15

ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

TOYOTA JAPAND 21
www.japand21.toyota.es

C/ Antoni Barnés i Gultresa, 8 17005 GIRONA
Telf: 972 476 406

Avda. d'Europa 50, 17300 BLANES
Telf: 972 358 302

Gamma Toyota C-HR Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 105 - 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 - 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 19 - 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 - 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

La pinya de l'Espanyol ■ TONI ALBIR / EFE

Espanyol. L'equip capgira l'1-0 advers contra l'Oviedo i torna a la màxima categoria. Puado, amb un doblot, emergeix com el gran protagonista

Són de primera

2 Espanyol
0 Oviedo

ESPANYOL: Joan García, Calero, Cabrera, Puado (Pol Lozano, 87), Keidi Bare (Victor Ruiz, 79), Pere Milla (Brian Oliván, 69), Gragera, Jofre (Salvi, 79), Melamed (Aguado, 79), Braithwaite, Omar el Hilali.

OVIDIO: Leo Román, Luismi (Cazorla, 63), Viti, Colombatto, Dani Calvo, Alemma, Luengo, Seoane (Borja, 76), Sebas Moyano (Borja, 46), Pomares (Bretones, 46), Dubasir (Masca, 63).

GOLS: 1-0 (44') Javi Puado. 2-0 (47') Javi Puado.

ÀRBITRE: Cordero Vega. **T.G.:** Cabrera, Moyano, Viti, Keidi Bare, Pere Milla, Seoane.

PÚBLIC: 33.107 espectadors a l'Stage Front Stadium.

Marta Escubós
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

L'Espanyol és de primera. Un any després del descens a Mestalla, els blanc-i-blaus tornen a la màxima categoria. Ho van fer gràcies a un doblot de Javi Puado en només tres minuts en el tram final de la primera part. Dues dianes que van permetre capgirar l'1-0 del Carlos Tartiere, i que va fer embogir els més de 33.000 espectadors presents a l'estadi. Protagonista en les semifinals contra l'Sporting i el gran heroi ahir a la tarda. Javi Puado, autor dels tres gols de la promoció d'ascens, ha estat el responsable de retornar l'Espanyol al·loc que li pertoca. Persisena vegada en la història, els periquitos s'han refet

No fallen

En les sis vegades que l'Espanyol ha baixat a segona, ha tornat a pujar l'any següent

d'un descens tornant a primera en la temporada següent. I ho fan, aquesta vegada, amb Manolo González, la tercera aposta a la banqueta, l'home que, des del futbol català, ha fet el cim cap a primera.

Ha estat un any molt llarg i complicat. Tot el patiment i desgast, però, finalment s'ha vist recompensat. La victòria, molt lluitada fins al final, ja es va començar a gestar hores abans, amb una rebuda dels jugadors espectacular i multitudinària. Uns quatre mil seguidors van tenir de blanc-i-blau tot el perímetre que rodejava l'entrada del pàrquing, amb una pancarta gegant on es podia llegir "No falleu a aquesta afició". Així va ser. No van fallar, i al final dels 90 minuts hi va haver invasió de camp per celebrar tots junts un ascens vital perquè aquest club continuï ben viu.

Per aquesta batalla, Manolo González va introduir tres canvis en l'onze inicial respecte a l'anada, amb l'entrada d'Omar el

Hilali, que tornava després de complir sanció, Pere Milla i Nico Melamed, que es va acomiadar del club que l'ha vist créixer. A la banqueta, es van quedar Óscar Gil, Brian Oliván i Álvaro Aguado.

No calia remuntar, calia guanyar. Amb aquesta conjura van sortir els jugadors blanc-i-blaus sobre el terreny de joc. Malgrat els nervis i la tensió que es respirava en l'ambient, els periquitos van saber ràpidament imposar el seu pla de partit. Van ser els espanyolistes els que van començar dominant el duel, sent intensos en la pressió i valents en atac. Al davant, però, tenien un Oviedo que també volia i sabia jugar les seves cartes, amb constants pèrdues de temps i tallant d'arrel totes les arribades del rival. Un xut molt forçat amb l'esquerre de Nico Melamed des de la frontal que va marxar desviat (32') va ser l'única ocasió clara abans que caigués l'Stage Front Stadium. Javi Puado va emergir quan ningú s'ho esperava. En el minut 44, el barceloní va avançar l'equip periquito amb un gol a la sortida d'un córner. Sol dins l'àrea petita, va rematar a plaer de cap per enviar l'esfèrica al fons de la xarxa. Un gol que empatava l'eliminàtoria, i ho deixava tot obert. Tenia, però, una altra carta guardada. Tot es va posar més

de cara, quan tres minuts després, en la darrera acció de la primera part, Puado va aprofitar una passada en profunditat de Pere Milla per xutar al pal cur i situar el 2-0 al marcador. Un resultat que enviava l'Espanyol directe a primera. Tocava remar de valent en el segon temps.

En els següents 45 minuts, l'Oviedo va sortir abocat a l'atac. No li quedava cap més remei. Borja Sánchez va avisar amb una volea alta (48'). Poc després, Colombatto va ser el següent a provar-ho, amb un xut que va acabar a córner. L'Espanyol, però, ni molt menys es va fer petit. La seva resposta va ser una molt bona jugada individual de Braithwaite, que no va estar encertat en la definició (57'). Amb el pas dels minuts, el desgast físic dels blanc-i-blaus va ser evident, i l'Oviedo, que estava obligat a marcar un gol per enviar l'eliminàtoria a la pròrroga, ho va aprofitar per mossegar. El gallec va moure la banqueta a temps, i l'Espanyol va resistir fins al final. La defensa i Joan García van evitar un ensurt.

Revetlla de Sant Joan memorable al Stage Front Stadium. La nit va ser curta, però la festa encara continua. Objectiu assolit. La parròquia blanc-i-blava ja pot respirar tranquil·la. La temporada que ve competiran amb els millors. ■

'Play-off. El Barça Atlètic perd a Còrdova i diu adeu a l'ascens a la divisió de plata, que es queda sense representació catalana

Sense catalans a segona A

2 Còrdova
1 Barça Atlètic

CÒRDOVA: Carlos Marín, Albarrán, Lapeña, Mati Barboza, José Calderón, Yussi Diarra, Isma Ruiz, Kuki Zalazar, Carracedo, Adilson i Toril.

BARÇA ATLÈTIC: Marc Vidal, Héctor Fort, Peñayo, Mika Faye, Gerard Martín, Marc Casadó, Marc Bernal, Moha Moukhiliss, Pau Víctor, Unai Hernández i Marc Gulu.

GOLS: 0-1 (34') Héctor Fort. 1-1 (34') Toril. 2-1 (55') Toril.

ÀRBITRE: Muresan Muresan. **T.G.:** als locals Marín, Isma Ruiz, Barboza, Simo i Iván Rodríguez.

PÚBLIC: 21.485 espectadors al Nuevo Arcángel de Còrdova.

Adrià Tella
BARCELONA

No hi haurà equips catalans a la segona divisió A la temporada vinent. És una bona notícia per la part de l'Espanyol, que torna a primera, però la promoció d'ascens des de 1a FEF ha sigut l'altra cara de la moneda. El Nàstic va caure davant el Màlaga en un final molt cruel, i ahir va ser el Barça Atlètic el que es va acomiadar de l'ascens.

Ho va fer a Còrdova, al Nuevo Arcángel, després d'haver empatat davant els andalusos en l'anada al Johan Cruyff. Els joves futbolistes del filial no es van atemorir davant un ambient espectacular en un estadi que van omplir més de 20.000 persones. Els blaugranes van quallar un inici de partit sensacional. Al primer minut van tenir una ocasió claríssima.

BREUS

COPA AMÈRICA

Yangel debuta amb victòria. El futbolista del Girona Yangel Herrera va tenir una participació activa en l'estrena amb victòria de Veneçuela en la copa Amèrica. La selecció *vinotinto* es va imposar a l'Equador (1-2) en un partit disputat a Santa Clara (Califòrnia). Yangel va ser titular al mig del camp i va jugar pràcticament tot el partit, substituït ja en el temps afegit per Rincón. ■

FUTBOL CATALÀ

El Bosc de Tosca baixa a segona catalana. L'Hospitalet va perdre al camp del Moscardó (3-1) en el partit definitiu d'ascens a segona FEF. La continuïtat dels riberencs a tercera FEF provoca efectes en equips que estaven pendants d'un altre ascens, a més del de l'Olot. Un d'ells és el Bosc de Tosca, que baixa a segona catalana. La Pobla de Mafumet baixa a la lliga Elit. ■

Lluny de casa seva

ALBÀNIA • Només 7 dels 26 convocats per a aquesta Eurocopa van néixer en territori albanès **EXPLICACIÓ** • Un algoritme els permet trobar els millors futbolistes que poden representar el combinat i així elevar el nivell de l'equip

Marta Escubós
BARCELONA

Una de les peculiaritats d'aquesta Eurocopa és la quantitat de futbolistes que defensen els colors d'un país que no els va veure néixer. En total, són 82 jugadors –17 més que en la darrera edició– que, per diferents motius, són profetes lluny de la seva terra. La selecció que lidera aquesta llista, per golejada, és el combinat d'Albània, rival avui de la selecció espanyola en el tercer partit de la fase de grups (21 h). Només 7 futbolistes dels 26 convocats per a aquesta cita europea han nascut al país de les àguiles: Gjasula, Laçi, Muçi, Asllani, Hysaj, Kastrati i Manaj. Com tot en la vida, hi ha una explicació.

Gianni De Biasi, tècnic d'origen italià, va agafar el càrrec d'entrenador de la selecció albanesa el 2011. Al davant, tenia un repte majúscul: formar un equip amb possibilitats de competir contra qualsevol i aspirar a classificar-se per a les grans cites. Quan va arribar, la selecció era la 74a classificada del rànquing FIFA. A poc a poc, però, va aconseguir crear del no-res un grup de futbolistes capaços de disputar per primera vegada la fase final d'una Eurocopa, el 2016, i ascendir fins a la 32a posició. Tota una proesa que es va assolir mitjançant un pla molt ben traçat.

La guerra va dibuixar una situació geogràfica molt complicada als Bal-

Els jugadors d'Albània celebren l'empat a 2 en el darrer duel contra Croàcia ■ EFE

cans, amb un sens fi d'immigrants repartits per tot el món. Amb l'objectiu de portar talent al seu equip, De Biasi va recórrer uns 70 països per parlar personalment amb cada futbolista que tenia passat albanès i que li cridava l'atenció. D'aquesta manera, el combinat va fer un pas endavant, i De Biasi va aconseguir col·locar la selecció en el mapa futbolístic europeu.

Aquesta fórmula de cribratge per trobar els millors futbolistes disponibles va tenir continuïtat amb l'arribada el 2017 del també italià Alarico Rossi

Punt d'inflexió

El tècnic De Biasi va protagonitzar la transformació de la selecció albanesa

com a part del cos tècnic de Christian Panucci. Es van trobar amb un equip veterà. Feia falta un canvi generacional per continuar creixent. Per fer-ho, Rossi, cap del departament de scouting, va desenvolupar un algoritme per trobar jugadors repar-

Ivan Balliu

Nascut a Caldes de Malavella, juga amb Albània gràcies a un rebesavi

tits per tot el món que poguessin jugar per Albània. El primer va ser Ivan Balliu, català amb cognom albanès. Nascut a Caldes de Malavella, va poder ser nacionalitzat gràcies a un rebesavi amb arrels albaneses. Va debutar el 2017 amb 25 anys, de la mà de

Panucci, tot i que ja havia estat anteriorment convocat amb la sub-16 i la sub-17 d'Espanya. Ivan Balliu va ser el motiu pel qual la federació i Rossi van arrencar amb aquest innovador mètode, que els ha permès avui en dia tenir un equip molt més competitiu i estar, enguany, disputant la seva segona Eurocopa en tota la història.

Aquesta ha estat la fórmula secreta d'Albània. Històricament, una selecció humil en comparació a les seves veïnes Sèrbia, Croàcia i Bòsnia. El país de les àguiles està ara en mans de Sylvinho. ■

Els 19 jugadors d'Albània nacionalitzats

Ivan Balliu C. de Malavella (Catalunya)
Etrit Berisha Pristina (Kosovo)
Thomas Strakosha Atenes (Grècia)
Berat Djimsiti Zúric (Suïssa)
Ardian Ismajli Majac (Kosovo)
Arilind Ajeti Basilea (Suïssa)
Marash Kumbulla Peschiera del G. (Itàlia)
Enea Mihaj Rodas (Grècia)
Naser Aliji Kumanovo (Macedònia)
Mario Mitaj Atenes (Grècia)
Amir Abrashi Bischofszell (Suïssa)
Ylber Ramadani Starnberg (Alemanya)
Nedim Bajrami Zúric (Suïssa)
Medon Berisha Münsingen (Suïssa)
Armando Broja Slough (Anglaterra)
Taulant Seferi Kumanovo (Macedònia N.)
Jasir Asani Skopje (Macedònia N.)
Mirlind Daku Gnjilane (Kosovo)
Arbër Hoxha Heidelberg (Alemanya)

Grup B. Amb la selecció espanyola classificada ja com a primera de grup, el migcampista del Barça debutarà avui en l'Eurocopa contra Albània

L'hora de Fermín

Carles González
BARCELONA

Fermín López es posarà avui una altra medalla, perquè el migcampista del Barça debutarà en l'Eurocopa en l'Espanya-Albània

d'aquesta nit (21 h). El combinat estatal té ja garantit el primer lloc del grup i Luis de la Fuente donarà minuts als qui encara no han jugat en el torneig, com ara Fermín, i també podria estrenar-se el català David

Raya de l'Arsenal.

Croàcia se la juga

Si guanya, Albània podria passar, depenent de l'altre partit, entre Croàcia i Itàlia, en què als croats només els val la victòria. ■

Fermín López amb Álvaro Morata ■ EFE

Albània Espanya

ALBÀNIA: Strakosha; Hysaj, Ajeti, Djimsiti, Mitaj; Ramdani, Asllani; Asani, Laçi, Bajrami; i Rey Manaj.

ESPANYA: Raya; Jesús Navas, Vivian, Laporte, Grimaldo; Zubimendi, Mikel Merino, Fermín; Ferran Torres, Oyarzabal i Dani Olmo.

ÀRBITRE: Glenn Nyberg (suec) amb David Coote (anglès) al VAR.

ESTADI: Düsseldorf Arena (47.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La1).

Croàcia Itàlia

CROÀCIA: Livaković; Stanisić, Sutalo, Erlic, Gvardiol; Kovacic, Pasalic, Modrić; Šućur, Budimir i Kramarić.

ITÀLIA: Donnarumma; Di Lorenzo, Bastoni, Calafiori, Darmian; Cristante, Barella, Frattesi; Chiesa, Retegui i Pellegrini.

ÀRBITRE: Danny Makkelie (neerlandès) amb Pol van Boekel (neerlandès) al VAR.

ESTADI: Leipzig Stadium (40.000 espectadors).

HORARI I TV: 21 h (La 2 / TDP).

Grup A. Amb un gol de Füllkrug en el minut 92, el combinat alemany empata contra Suïssa i li arrabassa el primer lloc. A vuitens el podria acompanyar Hongria, que supera Escòcia i aspira a passar com a tercera

Alemanya fa la feina just al final

1 Suïssa
1 Alemanya

SUISSA: Sommer; Schär, Akanji, Rodriguez; Widmer, Xhaka, Freuler, Aebischer; Rieder (Vargas, 65'), Ndoye (Amdouni, 65'); Embolo (Duah, 65').

ALEMANYA: Neuer; Kimmich, Rüdiger, Tah (Schlotterbeck, 61'), Mittelstädt (Raum, 61'); Andrich (Beier, 65'), Kroos, Gündogan; Musiala (Füllkrug, 76'), Wirtz (Sané, 76') i Havertz.

GOLS: 1-0 (28') Ndoye. 1-1 (92') Füllkrug.

ÀRBITRE: Daniele Orsato (Itàlia).

T.G.: a Ndoye, Xhaka i Widmer de Suïssa; a Tah, d'Alemanya. **T.V.:** cap.

Carles González
BARCELONA

A Catalunya, ahir va celebrar-se la revetlla de Sant Joan, nit de petards i retrons. I de traques, va estar ben a prop d'haver-n'hi una també a Frankfurt de ben sorollosa. I és que Alemanya, l'amfitriona del torneig, va jugar amb foc i va estar a punt de perdre contra Suïssa, la qual cosa l'hagués fet acabar la pri-

Els jugadors d'Alemanya corren a abraçar Niclas Füllkrug després de l'empat ■ EFE

mera fase com a segona del grup A i, per tant, hagués caigut en el costat, hipotèticament, més fort de la fase final. Finalment, ho va resoldre, l'equip que entrena Julian Nagelsmann per salvar un empat (1-1)

al minut 92 amb una diana de Niclas Füllkrug, que li serveix per acabar el grup com a líder. Suïssa, que va quedar-se amb la mel als llavis, passa com a segona. I això que el combinat helvètic va vorejar un

triomf que hagués estat tot una sorpresa. No pas pel què es va veure sobre el terreny de joc, on l'equip orientat per Murat Yakin va competir de meravella i va mostrar que és un equip fet, que sap a què juga, ben

endreçat al darrera i amb dos davanters ben perillosos a dalt, Embolo i Ndoye. D'aquest últim, que milita al Bolonya, va ser el gol que va obrir el marcador en la primera part (28'), a passada de Freuler. No va saber Alemanya com generar-li ocasions a Suïssa i, tret de les fogonades del talentós Musiala i un gol anul·lat pel VAR a Andrich, poca cosa va fer.

Amb l'equip que dirigeix ben encallat, Nagelsmann, que està apostant d'inici per un fals 9 com Kai Havertz, va recórrer en el tram final al 9 de veritat, Füllkrug, amb èxit. Quan el duel agonitzava (92'), l'ariet del Dortmund va erigir-se dins de l'àrea per caçar amb un cop de cap de manual una centrada de Raum i rescatar als seus. Demana Füllkrug més minuts: en els tres partits disputats per Alemanya n'acumula 73 i suma ja 2 dianes. ■

BREUS

La UEFA imposa dues sancions a Albània.

La comissió d'ètica i disciplina de la UEFA va sancionar amb dos partits de suspensió el futbolista albanès Mirind Daku. El jugador, al final del partit que Albània va jugar contra Croàcia (2-2) en la segona jornada de l'Eurocopa, va agafar un megàfon i va entonar càntics contra Macedònia del Nord. A més, l'ens europeu també va castigar la federació albanesa amb una multa molt superior a la que va imposar a Croàcia (27.000 euros) a causa del comportament de la seva afició en el mateix partit. Durant la trobada es van registrar càntics de les dues aficions contra els serbis, que literalment van corejar "matar el serbi", fet que va provocar l'amenaça de Sèrbia d'abandonament del torneig. ■

Mbappé es prova en un amistós.

Amb el partit de l'última jornada de la fase grups a l'horitzó, en què França s'enfrontarà demà a Polònia amb l'aspiració de ser primera de grup, Kylian Mbappé continua provant-se. Al capità *bleu*, absent en el darrer enfrontament contra els Països Baixos (0-0) a causa de la fractura al nas que va patir en l'estrena contra Àustria, se l'espera contra els polonesos. De moment, amb màscara, ja s'entrena amb el grup i va participar en un amistós que França va jugar contra l'equip sub 21 del Pa-derborn. ■

Hongria guanya i ha d'esperar; Escòcia està eliminada

Hongria somia. El combinat magiar, que ahir, quan va arribar-se al minut 100 del partit contra Escòcia estava eliminat, té opcions ara de ser als vuitens de final. Una diana de Kevin Csoboth (100') que li va donar la victòria (0-1), n'és la causa, ja que podria acabar passant a la següent fase

com a un dels millors quatre tercers. Ha d'esperar. Qui ja ha fet les maletes és Escòcia, que amb la derrota està eliminada. Dolorós va ser el gol de Csoboth pels escocesos, que amb l'empat quedaven tercers i es mantenen amb opcions. Tot va decidir-se doncs en un final frenètic, amb un descomp-

te llarguíssim, ja que el joc va aturar-se estona en el segon temps per un ensurt amb l'hongarès Barnabás Varga, que després d'una caiguda va quedar inconscient i va haver de ser evacuat amb ambulància. D'acord amb el què va informar la federació d'Hongria està estable. ■

Kevin Csoboth celebra la seva diana ■ EFE

0 Escòcia
1 Hongria

ESCÒCIA: Gunn; Ralston (McLean, 83'), Hendry, Hanley, McKenna, Robertson (Morgan, 89'); McGregg, McTominay, Gilmour (Christie, 83'), McGinn (Armstrong, 76'); i Che Adams (Shankland, 76').

HONGRIA: Gulácsi; Bóla (Csoboth, 86'), Botka, Orbán, Dániel (Szalai, 74'), Kerkez (Nagy, 86'); Schäfer, Stiles; Sallai, Szoboszlai i Varga (Adam, 74').

GOLS: 0-1 (100') Csoboth.

ÀRBITRE: Facundo Tello (Argentina). **T.G.:** a McTominay, d'Escòcia; a Orbán, Stiles, Schäfer i Csoboth, d'Escòcia/Hongria. **T.V.:** cap.

Grup A	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Alemanya	3	2	1	0	8	2	7
Suïssa	3	1	2	0	5	3	5
Hongria	3	1	0	2	2	5	3
Escòcia	3	0	1	2	2	7	1

Golejadors: 2 gols: Musiala i Füllkrug (Alemanya); 1 gol: Wirtz, Havertz, Cani i Gündogan (Alemanya); Duah, Aebischer, Embolo, Ndoye i Shaqiri (Suïssa); Varga i Csoboth (Hongria); McTominay (Escòcia).

Grup D	J	G	E	P	GF	GC	Pt
P. Baixos	2	1	1	0	2	1	4
França	2	1	1	0	1	0	4
Àustria	2	1	0	1	3	2	3
Polònia	2	0	2	2	5	0	0

Golejadors: 1 gol: Weghorst i Gakpo (Països Baixos); Trauner, Baumgartner, Arnautovic (Àustria); Ekiolu i Piątek (Polònia).

Grup B	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Espanya	2	2	0	0	4	0	6
Itàlia	2	1	0	1	2	2	3
Albània	2	0	1	1	3	4	1
Croàcia	2	0	1	1	2	5	1

Golejadors: 1 gol: Morata, Fabián i Carvajal (Espanya); Bastoni i Barella (Itàlia); Bajrami, Laci i Gjasula (Albània); Kramaric (Croàcia).

Grup E	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Bèlgica	2	1	0	1	2	1	3
Romania	2	1	0	1	3	2	3
Eslovàquia	2	1	0	1	2	2	3
Ucraïna	2	1	0	1	2	4	3

Golejadors: 2 gols: Schranz (Eslovàquia); 1 gol: Tielemans i De Bruyne (Bèlgica); Stanciu, Marin i Drăguș (Romania); Shaparenko i Yaremchuk (Ucraïna).

Grup C	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Anglaterra	2	1	1	0	1	0	4
Dinamarca	2	0	2	0	1	1	2
Eslovènia	2	0	2	0	1	1	2
Sèrbia	2	0	1	1	0	1	1

Golejadors: 1 gol: Eriksen, Hjulmand (Dinamarca); Janz, Karnicnik (Eslovènia); Bellingham i Kane (Anglaterra); i Jovic (Sèrbia).

Grup F	J	G	E	P	GF	GC	Pt
Portugal	2	2	0	0	5	1	6
Turquia	2	1	0	1	2	4	3
R. Txeca	2	0	1	1	2	3	1
Geòrgia	2	0	1	1	2	4	1

Golejadors: 2 gols: Mikautadze (Geòrgia); 1 gol: Aktürkoglu, Mülür i Güler (Turquia); Eernardo, Bruno i Conceição (Portugal); i Schick i Provod (R. Txeca).

Fórmula 1. Max Verstappen torna a guanyar al Circuit de Barcelona-Catalunya, però Lando Norris l'encalça fins al final i travessa la meta a tot just dos segons, en una cursa força moguda

Ara sua la cansalada

Valentí Fradera
MONTMELÓ

Max Verstappen no es cansa de guanyar. En guany ho ha fet per tercer any seguit al Circuit de Barcelona-Catalunya. A Montmeló, el 2016, va aconseguir la primera victòria en F1, el dia que debutava amb Red Bull. Ja en suma 61. Però, ara ha de suar la cansalada. L'any passat, al Circuit, va arrencar cames ajudeu-me i no li va veure el pèl ningú. Va travessar la meta amb prop de mig minut d'avanatge. Ahir, Lando Norris el va tenir amb l'ai al cor fins al final. El britànic, autor de la posició preferent, el va empaitar sense defallir en l'última tirada, fins a poc més de dos segons. Verstappen va tornar a guanyar, sí, però en aquell mig minut ara hi ha set cotxes. El seu company, Sergio Pérez, va entrar vuitè, a un minut del seu cap de files. És clar que Max ha de tibar de valent per continuar sumant victòries.

Cursa emocionant

La cursa al Circuit va ser força moguda. No va arribar a ploure, però era clar que s'haurien de fer dues aturades a boxes, pel cap baix, i això va propiciar alternatives diverses de cap a cap del grup. Tots els pilots van començar amb el compost tou de pneumàtic, van canviar al mitjà en la tirada central i van muntar el tou o el dur per acabar la cursa. Pérez va ser l'únic dels punters a fer tres aturades. En diferents moments de la cursa, cada pilot tenia un plus o un deficit d'adherència gràcies als pneumàtics, de manera que el públic que omplia les tribunes i pelouses del Circuit es va fer un tip de veure avançaments, també en punts no gaire habituals, com ara el cinquè revolt i el setè.

Els espectadors van tenir un bon tastet del que havia de venir en la sortida. Norris va arrencar bé, per bé que Verstappen s'hi va emparellar per dins -va arribar a trepitjar l'herba-, però George Russell, quart en la graella, els va

Una cursa curulla d'acció; a sota, el president Aragonès premia el vencedor ■ JUANMA RAMOS

Protagonistes

“Hem patit una mica per a una cursa òptima. No ha estat gens senzill, però hem fet prou”

Max Verstappen
RED BULL

“Perdre el lloc amb Russell m'ha costat molt. Tenia el millor cotxe, però no l'he sabut maximitzar”

Lando Norris
MCLAREN

“Ja fa un parell de curses que som prou competitius. Només ens falten un parell de dècimes”

Lewis Hamilton
MERCEDES

avançar tots dos en el primer revolt, per fora.

Max va atacar el Mercedes punter de seguida, però Norris no va poder desempallegar-se'n en la primera tirada. Aquí es va cuinar una de les manobres més sensacionals viscudes al Circuit de Barcelona-Catalunya. Norris va endarrerir la primera atu-

rada i es va reincorporar a la pista cinquè, rere Verstappen, Russell, Hamilton i Carlos Sainz. Al Ferrari i a l'heptacampió els va superar sense gaires miraments, però amb Russell van ser figures d'un altre paper. El va atacar a final de recta, Russell va entrar passat per defensar-se i Norris el va avançar per fo-

ra, al *curvone*. Però el Mercedes s'hi va tornar en el següent revolt i el McLaren va haver d'obrir-se un forat en el revolt de la Moreneta, enfront de l'atapeïda *pelouse* del Circuit. Qui ho deia, que el Circuit no afavoreix les lluites cosa a cosa? Set revolts amb dos autos en paral·lel, teva-meva. La imatge d'una gran cursa.

Classificacions

GP Barcelona-Catalunya

1r M. Verstappen (R. B.)	1h28:20.227
2n L. Norris (McLaren)	a 2.219
3r L. Hamilton (Mercedes)	a 17.790
4t G. Russell (Mercedes)	a 22.320
5è C. Leclerc (Ferrari)	a 22.709
6è C. Sainz (Ferrari)	a 31.028
7è O. Piastri (McLaren)	a 33.760
8è S. Pérez (Red Bull)	a 59.524
9è P. Gasly (Alpine)	a 1:02.025
10è E. Ocon (Alpine)	a 1:11.889
11è N. Hulkenberg (Haas)	a 1:19.215
12è F. Alonso (Aston Martin)	a 1 volta
13è G. Zhou (Sauber)	a 1 volta
14è L. Stroll (Aston Martin)	a 1 volta
15è D. Ricciardo (Visa RB)	a 1 volta
16è V. Bottas (Sauber)	a 1 volta
17è K. Magnussen (Haas)	a 1 volta
18è A. Albon (Williams)	a 1 volta
19è Y. Tsunoda (Visa RB)	a 1 volta
20è L. Sargeant (Williams)	a 2 voltes

Campionat

1r M. Verstappen (Red Bull)	219
2n L. Norris (McLaren)	150
3r C. Leclerc (Ferrari)	148
4t C. Sainz (Ferrari)	116
5è S. Pérez (Red Bull)	111
6è O. Piastri (McLaren)	87
7è G. Russell (Mercedes)	81
8è L. Hamilton (Mercedes)	70
9è F. Alonso (Aston Martin)	41
10è Y. Tsunoda (Visa RB)	19

“Una edició extraordinària”

Un total de 125.210 espectadors van viure la cursa al Circuit, 297.368 durant el cap de setmana (vora 5.000 més que el 2023). A més a més, unes 120.000 persones van gaudir del Formula 1 Barcelona Fan Festival: 80.000 al Fan Village, instal·lat a la plaça de Catalunya durant una setmana, i 38.000 en el Road Show, al passeig de Gràcia. “Ha estat una edició extraordinària. Volíem fer el millor Gran Premi a casa nostra i n'estem molt satisfets”, va valorar Roger Torrent, president del Circuit de Barcelona-Catalunya.

Boya i Martí puntuen

Els pilots del RACC Mari Boya i Pepe Martí van puntuar en les curses de suport de F3 i F2, respectivament, abans del Gran Premi. En l'última volta, l'aragonès Boya va guanyar dos llocs i va entrar vuitè. El barceloní Martí va remuntar al final i es va endur el punt del desè lloc en F2. ■

BREUS

Salva Camps ■ Q.P.

BÀSQUET

Salva Camps, al Tizona. L'exentrenador del Bàsquet Girona, que està dirigint la selecció espanyola sub 20, és el nou entrenador del Tizona Burgos (LEB Or). Camps substitueix Diego Ocampo, que ha deixat el llistó molt alt i ara s'ha compromès amb el Manresa. Camps té, doncs, una nova oportunitat d'entrenar després de ser destituït del Bàsquet Girona (ACB) el passat 23 de gener. ■ X.B.

ATLETISME

Rècord de Canales en 800 m (1:44.49). El gironí Elvin Josué Canales va esmicolar la plusmarca catalana de 800 m (1:44.49) en el miting de Guadalajara. El registre també és mínima olímpica, tot i que Canales, d'origen hondureny, encara no té el transfer per competir amb la selecció espanyola. ■

GIMNÀSTICA

Èxits del Salt. En l'estatal de base de gimnàstica artística a Pamplona, l'equip format per Eric Terres, Pau Jiménez, Dietmar Reinhart i Gabriel Barris van obtenir el títol per equips. Barris va guanyar l'or en nivell 10 i Èlia Ribas va ser segona en nivell 9. ■

HOQUEI PATINS

El Barça, campió. El conjunt blaugrana va recuperar l'efectivitat per superar el Noia (1-5), assaltar l'Ateneu i segellar el 34è títol de lliga. Sergi Panadero, amb un gol a 9 segons del desenllaç, va posar la nota emotiva el dia de la seva retirada. El capità va alçar el trofeu de campions amb la samarreta de Pau Bargalló, absent per lesió i que també tanca la seva etapa blaugrana, com el tècnic Edu Castro. ■ X.A.

SEGON DE CORDA

Marc Salgas

Els alpinistes també menteixen

Ara resulta que tothom s'escandalitza perquè s'ha descobert que la cascada més alta de la Xina, com que només és estacional, ha estat modificada artificialment amb la instal·lació d'una canonada perquè tingui aigua tot l'any. A mi, en èpoques de gregarisme turístic, la presa de pèl em sembla gairebé una acció de justícia poètica que avalo al cent per cent. Tampoc calia anar tan lluny, per trobar una ensarronada al personal d'aquestes característiques. A les Gavarres, al peu de les quals escric aquest article, ja fa temps que un individu, empordanès professional, va fer córrer la brama que, en el curs alt del Daró, hi ha la cascada del Col·lonar, amb un estanyol navegable i tot. Estaria bé saber si algú l'ha anat a cercar. De forma infructuosa, és clar, perquè qui conegui un xic aquest massís sabrà perfectament que de cascades, estanys navegables i, en general, espais d'aigua de gaire envengadura, llevat de petites basses i algun salt d'aigua escadusser i temporani, res de res. És el que tenen les serralades de clima mediterrani.

Aquesta gran marrada ve a compte per explicar que la muntanya no és aquella terra alta idíl·lica que creia en Manel·lic. La mentida també hi és present, sobretot quan l'alpinisme s'ha professionalitzat i els alpinistes han passat a dependre dels èxits de les seves expedicions per conservar els patrocinadors o aconseguir-ne de nous. Tots convindrem que, anys enrere, l'alpinisme destil·lava un cert esperit pur i romàntic allunyat de la competitivitat actual, però això no vol dir que els primers muntanyencs fossin tots exemple de pulcritud i noblesa. La vanitat extrema és un defecte que existeix ara i que també existia abans. El 1906, per exemple, Frederick Albert Cook, va assegurar que havia escalat el McKinley (6.194 m), el cim més alt d'Amèrica del Nord. Una expedició posterior va demostrar que Cook havia mentit com un lladre i que les fotos que havia aportat com a prova de la seva ascensió eren fetes sobre una roca, batejada després com a Fake Pic, a una distància de 30 km del cim. Cook es va abonar a la mentida perquè, només tres anys, després va afirmar ser el primer home que trepitjava el pol nord, cosa que no va demostrar mai.

L'any 2000, l'argentí Gustavo Lisi va robar el material foto-

Retrats de Frederick Albert Cook amb un teló de fons que reproduïx l'Àrtic ■ ARXIU

gràfic del càntabre Juan Carlos González per atribuir-se, falsament, l'ascensió a l'Everest. Una acció encara més lletja del que sembla si es té en compte que eren companys d'expedició i que Lisi ni tan sols va intentar socórrer González quan aquest, baixant del cim, va tenir problemes i va passar una nit al ras, cosa que li va suposar unes quantes amputacions a les mans.

També va ser sonada la suposada ascensió de Carlos Pauner al Xixabangma el 2012, amb la qual completava el projecte d'escalar els catorze vuitmils del planeta. La revista *Desnivel*, després d'analitzar les dades aportades per l'alpinista aragonès i de recollir diversos testimonis que aquell dia també eren a la muntanya, va concloure que, en realitat, no havia fet cim.

L'alpinisme no compta, com els esports convencionals, amb jutges ni àrbitres, només amb algun notari oficiós, com Eberhard Jurgalski o la finada Elizabeth Hawley, que s'han dedicat a elaborar estadístiques d'ascensions. Més enllà de les proves fotogràfiques i els testimonis, només ens queda confiar en la paraula de l'alpinista. Per això l'honestetat i la noblesa són un plus en aquesta pràctica. ■

OPINIÓ

Exemples de superació

Persones amb pèrdua o deficiència d'extremitats, paràlisi cerebral o lesions cerebrals adquirides, entre d'altres, també tenen cabuda en el món de l'esport. Un sector sempre obert a crear diferents tipus de modalitats que permeten a tots aquells esportistes que tenen alguna discapacitat física continuar practicant l'esport que més els agrada o motiva. Entre aquests, es troba el tennis adaptat de peu, pensat per a tots aquells que tenen alguna afectació en el cos, però poden jugar sense l'ús de la cadira de rodes.

Arreu del món hi ha més de 400 jugadors censats que el practiquen, i que lluiten per trencar les barreres a les quals s'enfronten quan volen competir al més alt nivell. Busquen el reconeixement de la federació internacional (ITF) per, així, convertir-se en un esport paralímpic a tots els efectes. Per aconseguir-ho, falta més visibilitat i un circuit regulat. Hi ha països com els EUA, Gran Bretanya, Xile i Argentina on el *para-standing tennis* està més arrelat, però encara queda molt camí per recórrer. A casa nostra, en aquest sentit, s'estan posant els primers fonaments, amb un torneig organitzat per la Federació Catalana de Tennis i que compta amb Ivan Corretja com a ambaixador, president també de l'associació internacional. Una lluita perquè aquests tennisistes –fins i tot n'hi ha que juguen sense braços– siguin reconeguts com es mereixen. Una lliçó de vida és el que donen sempre que salten a la pista.

Marta Escubós

EL REI DE LA RAJOLA.COM

13.95€ m²

INTERIOR

Porcellànic

14.95€ m²

EXTERIOR